

Noiembrie pleacă...

Eugenia Calancea

Aș vrea să mă așez pe covorul roșu de frunze,
Nu pot că acum e umed și rece,
Noiembrie trece și totu-i pustiu,
Aș sta în pădure și să nu mai viu.
Știu că e totul sinistru și gol,
Dar sus pe cer ciorile zboară-n stol,
Acolo-n pădure cândva a-nflorit iubirea
Ș-acum merg pe alt drum să-ntâlnesc fericirea.
Sunt singură acum și cad din nou picuri,
Dar totul-i gol și sunt numai nimicuri,
Noiembrie pleacă și eu plec departe
Și vine din nou iarna că ea nu ne desparte.